

توراه اور • پاراشاها ویگش • مامار 3

ביאור על הנ"ל

«شرحی بر مطالب پیشین»

تقديم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربّه، رب لیوی بیتسحاق

LikuteiTorah.com

پاراشای حسیدی

/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayigash/3

1 ביאור על הנ"ל

شرحي بر مطالب پيش گفته

2 ולתוספת ביאור במש"ל [במה שכתוב לעיל] ע"פ ויגש כו'. בענין שלעתיד יהיה עליית המלכות למעלה מז"א כו'. יובן ממ"ש בברכה אחרונה דנשואין מהרה ה' אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו'. בא"י [ברוך אתה ה'] משמח חתן עם הכלה.

برای توضیح بیشتر آنچه پیشتر درباره «و نزدیک شد» (ویגש) و جز آن گفته شد، در خصوص [این تعلیم] که در آینده موعود فرمانروایی (ملכות، Malchus) به مرتبه‌ای بالاتر از صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin) عروج خواهد کرد و جز آن، این مطلب از آنچه در آخرین برکات ازدواج گفته می‌شود روشن خواهد شد: «به‌زودی، ה' אלהינו، در شهرهای یهودا (یهודה) و در گذرهای اورشلیم شنیده شود» و جز آن؛ «مبارک هستی تو، ה'، که داماد را با عروس شاد می‌سازد.»

3 וצ"ל הטעם לשינוי לשון הברכות. שמתחלה אמר משמח חתן וכלה ואח"כ אמר עם הכלה.

اکنون باید دلیل تغییر عبارت برکت‌ها را دریابیم: نخست می‌گوید: «آن‌که داماد و عروس را شادمان می‌سازد» و سپس می‌گوید: «آن‌که داماد را با عروس شادمان می‌سازد».

וגם צריך להבין ענין קול חתן וקול כלה. והענין הוא מ"ש משמח חתן וכלה קאי אزمان הזה.

همچنین باید معنای «صدای داماد و صدای عروس» را دریابیم. توضیح این است که آنچه گفته شده، «آن‌که داماد و عروس را شادمان می‌سازد»، به زمان کنونی اشاره دارد.

4 ומ"ש עם הכלה קאי אלעתיד דהיינו אחר שכבר אמר מהרה ישמע דהיינו בביאת הגואל אז אח"כ אומר עם הכלה.

و آنچه گفته می‌شود «با عروس»، به زمان آینده اشاره دارد؛ یعنی پس از آنکه پیشتر گفته شده است: «به‌زودی شنیده شود» — که مراد آمدنِ رهایی‌بخش است — آن‌گاه می‌گوید: «با عروس».

ולהבין הטעם מפני מה אמר על לעתיד דוקא עם הכלה. הענין כי יש אירוסין ונשואין.

برای درک علت اینکه چرا درباره زمان آینده مشخصاً گفته می‌شود «با عروس»: توضیح این است که دو مرحله وجود دارد: نامزدی (אירוסין, erusin) و ازدواج (נישואין, nisuin).

כי בזה"ז [בזמן הזה] הוא בבחינת אירוסין כמ"ש תורה צוה לנו משה מורשה. א"ת [אל תקרי] מורשה אלא מאורשה.

זیرא דר זמן حاضر, پیوند در مرتبة نامزدی است؛ چنانکه نوشته شده: «موسی (משה) תورات را به ما فرمان داد, میراثی (مورשה, morashah)». «موراشاه» نخوان, بلکه «مئوراشاه» (مأورשה, me'orasah), یعنی «نامزدشده», بخوان.

5 וכמ"ש ביום חתונתו זה מ"ת [מתן תורה] בבחי' אירוסין כי במ"ת [במתן תורה] אף שהיה גילוי פב"פ [פנים בפנים] היינו רק בבחי' חיצוני' בלבד באיסור והיתר

و چنانکه گفته شده است: «در روز عروسی‌اش»؛ این همان اعطای تورات است, [که] مرتبة نامزدی است. زیرا در اعطای تورات, هرچند تجلی‌ای رو در رو رخ داد, این تجلی تنها در مرتبة بُعد بیرونی (חיצוניות, chitzoniyus) بود, در [احکام] ممنوع و مجاز.

אבל פנימית התורה שהוא בחי' ענג האלהי שבתורה לא נתגלה אז עדיין ונשאר בבחי' מקיף מלמעלה
اما بُعد درونی (פנימיות, pnimiyus) تورات, که مرتبة لذت الهی نهفته در تورات است, آن زمان هنوز آشکار نشده بود و به‌صورت فراگیر [نور] (مקיף, makif) از بالا باقی مانده بود.

וה"ז [והרי זה] דומה לבחי' אירוסין שגם שם אינו נמשך עדיין בבחינת פנימית רק הארה חיצוני' וכל עיקר האור בבחינת מקיף כמו טבעת קדושין שהוא עגול ומקיף ע"ג [על גבי] היד

و این به مرتبة نامزدی شباهت دارد؛ زیرا آنجا نیز [نور] هنوز به‌صورت درونی کشانده نمی‌شود, بلکه تنها پرتوی بیرونی است و اصل نور به‌صورت فراگیر (مקיף) است؛ مانند حلقه کیدوشین (קדושין, kiddushin) که گرد است و دست را احاطه می‌کند و بر دست [پوشیده می‌شود].

אבל לעתיד שיהיה בחי' גילוי פנימי' [פנימיות / פנימית] התורה שהוא ענג העליון שבתורה אז יהיה בבחי' נשואין

اما در زمان آینده, هنگامی که بُعد درونی تورات آشکار شود – یعنی لذت برین نهفته در تورات – آن‌گاه مرتبة ازدواج (نשואין, nisuin) خواهد بود.

כי בועליך עושיך האשה נקנית כו' כי ענין נשואין הוא ג"כ אחרי שכבר בא האור בבחי' פנימית:

زیرا «آفریننده‌ات همسرِ توست»؛ «زن به‌دست آورده می‌شود» و جز آن. چراکه ازدواج نیز پس از آن صورت می‌گیرد که نور پیش‌تر به‌صورت درونی وارد شده باشد.

6 והנה ידוע דכעת בגלות המל' מקבלת האור ע"י ז"א שהוא מקבל בעצמו מאימא.

אکنون، چنانکه معروف است، در زمان حاضر و در تبعید، فرمانروایی (ملכות، Malchus) نور را از طریق صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין، Z'eir Anpin) دریافت می‌کند؛ و او خود از مادر (אימא، Imma)، یعنی از مرتبة فهم (בינה، Binah)، دریافت می‌کند.

و כמ"ש בעטרה שעטרה לו אמו והוא משפיע אח"כ למל' אבל לעתיד נאמר א"ח [אשת חיל] עט"ב [עטרת בעלה] שתהיה המל' עט"ב [עטרת בעלה] ז"א שתתעלה יותר למעלה הימנו כי נעוץ סופן בתחלתן כו'.

چنانکه نوشته شده است: «با تاجی که مادرش بر سر او نهاد؛ و او پس از آن به فرمانروایی افاضه می‌کند. اما درباره دوران آینده گفته شده است: «زن نیرومند تاج شوهر خویش است»؛ فرمانروایی «تاج شوهر خویش»، یعنی صفات عاطفی، خواهد بود؛ به این معنا که خود به مرتبه‌ای حتی بالاتر، فراتر از او، صعود خواهد کرد؛ زیرا «پایانشان در آغازشان فرو رفته است» و الی آخر.

7 וזהו הטעם למשארז"ל [למה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] עתידים צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש. ולכן עתה

בזה"ז [בזמן הזה] נאמר משמח חתן וכלה שהכלה היא המל' מקבלת האור ע"י החתן ז"א.

و این است علت سخنی که حکیمان ما، یادشان به برکت باد، گفته‌اند: «در آینده پیش روی صدیقان «قدوس» گفته خواهد شد.» از این رو اکنون، در زمان حاضر، گفته می‌شود: «شادمان‌کننده داماد و عروس»؛ زیرا عروس، یعنی فرمانروایی (ملכות، Malchus)، نور را از طریق داماد، صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין، Z'eir Anpin)، دریافت می‌کند.

ולעתיד אחרי שכבר תתעלה אז נאמר משמח חתן עם הכלה שעל ידי הכלה הוא משמח את החתן מפני

שא"ח [שאשת חיל] היא עט"ב [עטרת בעלה] כנ"ל וז"ש [זהו שכתוב] מהרה ישמע כו' קול כלה כו'.

و در زمان آینده، پس از آن که او از پیش تعالی یافته باشد، گفته می‌شود: «شادمان‌کننده داماد با عروس»؛ یعنی او از طریق عروس، داماد را شادمان می‌کند، زیرا «زن بافضیلت تاج شوهر خویش است»، چنانکه پیش‌تر گفته شد. و این همان است که گفته می‌شود: «به زودی شنیده شود...» و «صدای عروس...»

כי עתה בגלות נאמר נאלמתי דומיה שהיא בחי' שתיקה וכאלם לא יפתח פיו כו' ולכך החתן הוא אומר הרי את מקודשת לי והכלה שותקת אבל לעתיד כשתתעלה מעלה מעלה אז תהיה ג"כ משפעת ונק' קול כלה.

زیرا اکنون، در تبعید، گفته می‌شود: «لال و خاموش ماندم»، که مرتبة سکوت است، و «مانند لالی که دهان نمی‌گشاید» و جز این. از این رو داماد است که می‌گوید: «اینگ، تو برای من مقدس شده‌ای»، و عروس خاموش می‌ماند. اما در زمان آینده، هنگامی که او هرچه بالاتر عروج کند، او نیز آن‌گاه افاضه خواهد کرد، و [این] «صدای عروس» نامیده می‌شود.

8 וכמו"כ [וכמו כן] יובן ענין שמו"ע [שמונה עשרה] צלותא בחשאי הוא רק בזה"ז [בזמן הזה] שהנוק' [שהנוקבא] היא בחי' מקבל ולא משפיע.

به همین ترتیب، معنای این که نماز هجده گانه (שמונה עשרה, Shemoneh Esreh) [بودن] «دعایی در نجوا» باشد، فهمیده می شود: این فقط در زمان حاضر است، زیرا **נוקבא** (بُعْدِ مؤنث / فرمانروایی, Nukva) در مرتبه دریافت کننده است، نه بخشنده.

אבל לעתיד כשתתעלה להיות בבחי' משפיע כמו הזכר עצמו אז יהיה שמו"ע [שמונה עשרה] בקול רם ויהיה קול כלה וד"ל [ודי למבין]:

اما در زمان آینده، هنگامی که او ارتقا یابد و مانند خود مذكر (זכר, dechar) در مرتبه بخشنده قرار گیرد، آن گاه نماز هجده گانه با صدای بلند [گفته] خواهد شد و «صدای عروس» خواهد بود. و این برای فهم کافی است.

دربارهٔ این نسخه

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

ترجمه و شرح انگلیسی: با کمک هوش مصنوعی (openai/gpt-6-luna-pro:batch) برای likuteitorah.com تهیه شده و با متن عبری و سفاریا مقابله شده است؛ هنوز ویراستار انسانی آن را بازبینی نکرده است. لطفاً هر مطلب مهمی را با متن عبری مقابله کنید.

ربه خواست که ماماریم پارشای آن هفته، «پارشای حسیدی»، در همان هفته و در طول هفت روز آن آموخته شوند (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309 /parsha). چرا آن را بیاموزیم و برکات ربه: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha

پروژه‌ای رایگان و غیرتجاری؛ هیچ‌چیز در اینجا فروخته نمی‌شود. وابسته به Kehot, Sefaria یا کتابخانهٔ لوباوویچ نیست. © likuteitorah.com

از [/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayigash/3](https://likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayigash/3)

تقدیم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی بیتسخاک